

mærkommunerne overtager ansvaret for dansk-undervisningen af flygtninge og indvandrere. Kommunalbestyrelsen kan gennemføre undervisningen på et kommunalt sprogcenter eller kan indgå driftsoverenskomst om undervisningen med et sprogcenter, der kan være en amtskommunal eller en privat uddannelsesinstitution.

Det er kommunalbestyrelserne i de kommuner, hvor sprogcentre er beliggende, der indgår driftsoverenskomsten med centret. Disse kommunalbestyrelser og de kommunalbestyrelser, der opretter kommunale sprogcentre, har det administrative ansvar for undervisningen og fører administrativt og pædagogisk tilsyn med sprogcentrets undervisning og virksomhed i øvrigt.

Primærkommunerne overtager endvidere finansieringen af undervisningen, herunder finansieringen af undervisningsmaterialer.

Ansvar for danskundervisningen vil således fuldt ud påhvile kommunerne, hvilket anses for afgørende nødvendigt af hensyn til kommunernes mulighed for at tilbyde en samlet indsats i form af tilrettelæggelse af et sammenhængende og fleksibelt introduktionsprogram.

Spørgsmål nr. 85:

Hvorledes skal kravet om, at en udlænding kun kan flytte, såfremt modtagerkommunen er indforstået hermed, administreres, hvis kommunen nægter og der f.eks. er tale om indgåelse af ægteskab med en dansker eller en flytning, der er nødvendiggjort af, at udlændingen har fået arbejde andetsteds?

Svar:

Det fremgår af lovforslagets § 18, af de almindelige bemærkninger afsnit 3.1. samt af bemærkningerne til § 18, at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen flytter, skal overtage ansvaret for introduktionsprogrammet, hvis flytningen er af væsentlig betydning for den pågældendes integrationsforløb, eller hvis særlige personlige forhold i øvrigt taler derfor.

Såfremt en udlænding opnår beskæftigelse, virksomhedspraktik eller optagelse på en uddannelsesinstitution i en anden kommune, hvortil der ikke umiddelbart er transportmuligheder, vil en flytning eksempelvis være at anse som af væsentlig betydning for integrationsforløbet. Syg-

dom blandt nære pårørende og en eventuel ægtefælles integrations-, arbejds- og uddannelsesmuligheder vil være at anse som personlige forhold, der kan tale for, at der efter en konkret vurdering skal meddeles godkendelse af, at introduktionsprogrammet fortsættes i en anden kommune.

Det fremgår af § 53, stk. 2, at kommunalbestyrelsens afgørelser kan indbringes for det sociale ankenævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Spørgsmål nr. 87:

Hvorledes er familiesammenføring forenelig med bosætningskravet, og vil det betyde, at man kan forhindre herboende i at bo sammen med den familiesammenførte, hvis den herboende i forvejen bor i f.eks. Ishøj Kommune?

Svar:

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3 om boligplacering gælder for flygtninge.

Familiesammenførte udlændinge til herboende personer er således ikke omfattet af disse regler og vil derfor frit kunne vælge det første bopæls- og opholdssted hos eksempelvis den eller de personer, der er sket familiesammenføring med. Hvis en familiesammenført udlænding senere ønsker at flytte til en anden kommune, finder de almindelige regler i forslaget §§ 18 og 32 om godkendelse af overtagelse af introduktionsprogrammet anvendelse.

For så vidt angår reglerne om førstegangs boligplacering af flygtninge, kan der i øvrigt henvises til bemærkningerne til §§ 10-11 samt til afsnit 5 i Indenrigsministeriets notat om de indkomne høringsvar til lovforslag nr. L 155.

Spørgsmål nr. 88:

Hvis familiesammenførte kan bo sammen med den herboende, vil det så ikke betyde, at der stadig vil være et større pres på de store indvandrerkommuner, således at regeringens plan om tvangskvoter alene af den grund ikke kan føres ud i livet?

Svar:

Efter lovforslagets § 7 skal Udlændingestyrelsen hvert år senest den 1. april på baggrund af landstallet fastsætte det antal flygtninge, som på-